

עדותה של הסמלת בטי עובד (מימין),

שבה היא מאשימה את ניצב-מי'שנה דויד

כרננקו (למטה) וקצינים בכירים אחרים

היה מתעלל בני. היה דופק לי שלוש שבי תות מישמרות. האחת אחרי השנייה, למי רות שידוע שלשטרות שיש להן ילדים לא עושים את זה. הוא היה תמיד מעליב אותי לפני כל הסיירים האחרים והיחור ריכיים בניני ובין החברים שלי לעבודה. בשיעור השבועי שיש לנו איתו הוא הו' דייע לכולם: הוהוירו מבטי, היא מדווחת ומצלמת כל דבר. כל הלשנה הוא הלי ביש עלי.

ביקשתי העברה למרחב-השרון והעבירו אותי לחדרה. אבל אחריכך ראיתי שזה לא מסתדר לי שם. בעיקר בגלל הילדות וביקשתי לחזור. אברמוביץ לא רצה לקבל אותי חזרה. בסוף הוא היה מוכרח לקבל אותי.

אבל הקש ששבר את גב הגמל היה כשהבת שלי קיבלה אבועות-רוח. יכולי תי להודיע שהבת שלי חולה ולא לבוא בכלל לעבודה. אבל אני שוטר טובה. כל מה שעשיתי היה שהתקשרתי לשו' טרת שהיא חברה שלי, והחלפתי איתה מישמרת. כי רציני לקחת בבוקר את הילדה לרופא. שוטר מיוחד הגיע אלי הביתה והודיע לי שאני צריכה לבוא למישפט, משום שהחלפתי מישמרת בלי רשות. באתי עם הילדה החולה, כדי שכו' לם יראו את הסיבה לפשע הנורא שעשי' תי. אברמוביץ גירש אותי, ולמחרת הח' ליטו המפקדים שלו שלא להעמיד אותי בכלל למישפט על העניין הזה. היו עוד מיקרים שאברמוביץ התעלל

הפרשיות הפנימיות של מישטרת-ישראל. לפני כמה שנים הוטל עליו חשד כבד כמי שמעורב בפרשת שוחד של אנשי שופטים חיפאיים ידועים. מכל המעורבים בפרשה, הצליח רק אברמוביץ לצאת נקי. כעבור כמה שנים היה אברמוביץ מעורב אגד, פרשה בה היו מעורבים גם שני בעוד פרשה. הועלו נגדו חשדות כאילו הוא קיבל שוחד מחברת-הביטוח ישראם, שפשטה את הרגל. גם מכך הצליח אבר' רמוביץ לצאת נקי. הוא טען שאשתו עש' תה עבודות עבור ישראם וקיבלה עבורן שכר.

בטי סיפרה לחוקריה סיפור מוזעזע:

בהודש הראשון לעבודתי במישטרת עכו ניסה אברמוביץ להתחיל איתי. הוא אמר לי שאני מוצאת-חן בעיניו. פעם הוא בא אלי הביתה באמתלה שהוא מבקש שאשי' איל לו מיוודה. כשעלה הביתה הוא ניסה לנשק אותי ולחבק אותי בכוח. דחפ' תי אותו מעלי ואיימתי לפרוץ בצעקות. אחרי כמה זמן, וזה הכל היה עוד בתקופה שהייתי בשואה, הוא בא אלי הביתה ב-8 בערב. הוא קרא לי, אבל הייתי יותר חכמה מהפעם הקודמת וירדתי אליו. הוא לקח אותי לאזור התעשייה ושוב ניסה לחבק אותי ולנשק אותי בכוח. גם אז איימתי עליו שאעשה שערורייה. אמרתי לו שכדאי שהיחסים בינינו ישארו של מפקד ופקוד. אז החלה מסכת ההתנכלויות שלו. הוא

קידום דרך המחיטה

ביום השלישי לפני שבוע לבשה הסמלת בטי עובד את מדיה, שלחה את שתי בנותיה בנות ה-10 וה-9 לבית הספר ופנתה לעבר סניף קופת-החולים שבמקום מגוריה, כרמיאל. היא התלוננה באוזני האחות על נודדי שינה. האחות, שהתרשמה ככל הנראה ממדי המישטרה של בטי ומדרגת הסמל שלה, נתנה לה, ללא מירשם של רופא, כמות גדולה של כדורי שינה.

בטי חזרה לביתה שברחוב שושנים, פשטה את המדים, ונטלה את כל גולות השינה שקיבלה. לפני שאיבדה את הכרתה היא ערכה שתי שיחות טלפון. האחת היתה למישטרת-עכו שבה היא משרתת. היא ביק' שה לדבר עם קצין האג"ם, אך הוא לא היה. בטי הסתפקה ביומנאי הוודיעה לו שהיא לא תבוא באותו יום לעבודה. כששאל אותה היומנאי מתי היא תבוא, השיבה לו בטי: "אף פעם".

שיחת הטלפון השנייה היתה לחברה, אלי עזרא. בטי ידעה שאלי בבית, וקיוו' תה שאשתו של אלי לא תרים את השפו' רות. היא ידעה שברגע שהרעייה תשמע את קולה, היא תטרוק את הטלפון. אולם למזלה של בטי ענה עזרא לטלפון: "את שרשרת הזהב שהבטחת לקנות לי, אני מבקשת שתיתן לבת שלי, לימור, אמרה בטי וטרקה את הטלפון.

עזרא מיהר לביתה של בטי. הדלת לא היתה נעולה. הוא נכנס פנימה ומצא את בטי שוכבת נטולת הכרה במיטתה. עזרא מיהר להזעיק אמבולנס שלקח את בטי לבית-החולים בנהריה. לאחר טיפול בן כמה שעות, שכלל שטיפת קיבה, שוחררה בטי מבית-החולים. קציני-מיש' טרה ששמעו על נסיון ההתאבדות שלה המתינו בבית-החולים ומיהרו לקחת אותה איתם.

בטי נלקחה לבית-ההבראה של המישטרה בנעורים, שליד נתניה. היא קיבלה פקודה להישאר בבית-ההבראה כמה ימים כדי לנוח. למישפחתה לא נמסרה כל הודעה. אחותה, ליאורה, הצליחה אחרי עבודת בני לוש בת יומיים לגלות את מקום הימצאה ולבוא לבקרה.

כשנטלה בטי את הכדורים, היא פתחה תאבת פנדורה המאימת עתה על מיש' טרת ישראל כולה.

ידידה של בטי, אלי עזרא, מיהר להדי' ליה את הפרשה לעיתונים. ניסיונם של אנשי מחוז-הצפון של המישטרה להסתיר את דבר ההתאבדות, הן מהמטה-הארצי בירושלים, והן ממישפחתה של בטי ומהציבור עלה בתוהו.

"היזהרו מבטי!"

מפקד המחוז-הצפוני של המיש' טרה, ניצב חיים אבינועם, מיהר להקים צוות חקירה מיוחד. על הצוות היה לבדוק את האשמותיה של בטי ולע' מוד על מגיעי ניסיון ההתאבדות שלה. בראש הצוות הועמד אחד מהחוקרים הטרי בים של מחוז-הצפון, תתיניצב גוריאל ששון, מי שהיה בעבר מפקדה הישיר של בטי. כעבור יומיים, כשהגיעה הפרשה לכתורות העיתונים, וגרמה לשיתוק כימ' עט מוחלט של כל עבודת המישטרה של מחוז-הצפון, נקרא אבינועם למפקד-ה' מישטרה, רב-ניצב אריה איבצן, ועדת החקירה הפנימית שהקים אבינועם פור' קה, ובמקומה מינה איבצן את ניצב-מיש' נה יורם גונן מהמטה-הארצי.

יומיים אחריכך הועלה ניצב-מישנה גור' נן לדרגת תתיניצב. תחילה נשלחה בטי לבדיקה פסיכיאט' רית. ד"ר גבריאל לני, שהתפרסם בשע' רוריית בית-החולים מיורע, התבקש לקבוע אם היא אחראית למעשיה ואם היא יכולה לעמוד בחקירת המישטרה. לני נתן חוות' דעת מפורטת, שבה קבע שבטי-בריאה בנפי' שה וכי אין כל מגיעה מלהעמיד אותה לחקירה.

החוקרים ביקשו לדעת מדוע היא הת' פטרה. היא סיפרה להם סיפור ארוך על מסכת התעללות של ראש ענף-התנועה במרחב-הצפון, בו היא שירתה כשוטרת סיור, רב-פקד משה אברמוביץ. אברמוביץ הוא דמות ידועה לחוקרי